

Lieta C-28/09

Eiropas Komisija pret Austrijas Republiku

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. un 29. pants — Preču brīva aprīte — Pasākumi ar importa un eksporta kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Transports — Direktīvas 96/62/EK un 1999/30/EK — Sektoriāls kravas automašīnu, kas smagākas par 7,5 t un kas pārvadā noteiktas preces, kustības aizliegums — Gaisa kvalitāte — Veselības un vides aizsardzība — Samērīguma princips — Saskaņotība

Ģenerāladvokātes V. Trstenjakas [*V. Trstenjak*] secinājumi, sniegti 2010. gada
16. decembrī I - 13527
Tiesas (virspalāta) 2011. gada 21. decembra spriedums I - 13567

Sprieduma kopsavilkums

Preču brīva aprīte — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Sektoriāls kravas automašīnu, kas smagākas par 7,5 t un kas pārvadā noteiktas preces, kustības aizliegums

(EKL 28. un 29. pants; Padomes Direktīvas 96/62 8. panta 3. punkts un Direktīva 1999/30)

Dalībvalsts, kura, lai attiecīgajā zonā nodrošinātu apkārtējā gaisa kvalitāti atbilstoši Direktīvas 96/62 par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību 8. panta 3. punktam, skatot to kopā ar Direktīvu 1999/30 par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā, nosaka kustības aizliegumu kravas automašīnām, kas smagākas par 7,5 t un kas pārvadā noteiktas preces, pārvietoties pa vienu no pirmās nozīmes autoceļa posmiem, kas ir viens no galvenajiem savienojumiem pa sauszemi starp noteiktām dalībvalstīm, nav izpildījusi EKL 28. un 29. pantā paredzētos pienākumus.

ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību, kas principā nav saderīgs ar pienākumiem, kuri izriet no EKL 28. un 29. panta, ja vien šo pasākumu nevar pamatot.

Ja ar obligātām vides aizsardzības prasībām, kas principā ietver arī veselības aizsardzību, var pamatot valsts pasākumus, kas var ietekmēt tirdzniecību Kopienā, ciktāl attiecīgie pasākumi ir piemēroti izvīrītā mērķa sasniegšanai un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai, minēto ierobežojumu šādā ziņā var pamatot tikai tad, ja nav pierādīts, ka izvīrīto mērķi nebija iespējams sasniegt ar citiem, brīvu apriti mazāk ierobežojošiem pasākumiem.

Tiktāl, ciktāl tā liek attiecīgajiem uzņēmumiem rast alternatīvu, rentablu risinājumu minēto preču pārvadāšanai, šāds aizliegums ir šķērslis preču brīvai aprītei un tas ir jāuzskata par pasākumu ar kvantitatīvajiem

(sal. ar 116., 117., 122., 125., 139., 140., 150. un 151. punktu un rezolutīvo daļu)